LEGI COMENTATE

Gabriela Bogasiu

Legea contenciosului administrativ

Comentată și adnotată

Cuprinde legislație, jurisprudență și doctrină

Ediția a IV-a, revăzută și adăugită

BOGASIU, GABRIELA

■ **Activitate profesională:**

- 2006-prezent: judecător, Înalta Curte de Casație şi Justiție, Secția de contencios administrativ şi fiscal; vicepreşedinte al Înaltei Curți de Casație şi Justiție din 2016;
- 2002-prezent: formator al Institutului Național al Magistraturii, Catedra de Drept administrativ.

■ **Studii:**

- 2011 – doctorat în Ştiințe administrative, Şcoala Națională de Studii Politice şi Administrative;
- 1992 – Institutul Național al Magistraturii (fostul Institut Național pentru Pregătirea Magistraților);
- 1991 – Universitatea din Bucureşti, Facultatea de Drept.

■ **Lucrări publicate:**

- *Procedura prealabilă în contenciosul administrativ. Practică judiciară*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2006;
- *Controlul de legalitate al hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație şi Justiție*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2007 (coautor);
- *Legea contenciosului administrativ comentată şi adnotată cu legislație, jurisprudență şi doctrină*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2008;
- *Excepția de neconstituționalitate. Practică judiciară adnotată*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2010 (coautor);
- *Justiția actului administrativ. O abordare biunivocă*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2013;
- *Legea contenciosului administrativ comentată şi adnotată cu legislație, jurisprudență şi doctrină*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, ediția a 2-a, 2014, ediția a 3-a, 2015.

Gabriela Bogasiu

Legea contenciosului administrativ

Comentată și adnotată

Cuprinde legislație, jurisprudență și doctrină

Ediția a IV-a, revăzută și adăugită

Universul Juridic
București
- 2018 -

CAPITOLUL I
DISPOZIŢII GENERALE

Art. 1. Subiectele de sesizare a instanței

(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât şi public.

(2) Se poate adresa instanţei de contencios administrativ şi persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

(3) Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorităţii administrative de a-şi realiza atribuţiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiţie, poate sesiza instanţa competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiţionarul dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiţionarul nu îşi însuşeşte acţiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanţa de contencios administrativ anulează cererea.

(4) Ministerul Public, atunci când, în urma exercitării atribuţiilor prevăzute de legea sa organică, apreciază că încălcările drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale persoanelor se datorează existenţei unor acte administrative unilaterale individuale ale autorităţilor publice emise cu exces de putere, cu acordul prealabil al acestora, sesizează instanţa de contencios administrativ de la domiciliul persoanei fizice sau de la sediul persoanei juridice vătămate. Petiţionarul dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate.

(5) Când Ministerul Public apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public, sesizează instanţa de contencios administrativ competentă de la sediul autorităţii publice emitente.

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanţei anularea acestuia, în situaţia în care actul nu mai poate

fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil şi a produs efecte juridice. În cazul admiterii acţiunii, instanţa se pronunţă, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, şi asupra validităţii actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum şi asupra efectelor juridice produse de acestea. Acţiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului.

(7) Persoana vătămată în drepturile sau în interesele sale legitime prin ordonanţe sau dispoziţii din ordonanţe ale Guvernului neconstituţionale se poate adresa instanţei de contencios administrativ, în condiţiile prezentei legi.

(8) Prefectul, Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici şi orice subiect de drept public pot introduce acţiuni în contencios administrativ, în condiţiile prezentei legi şi ale legilor speciale.

(9) La soluţionarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor şi libertăţilor cetăţenilor.

Legislaţie

♦ Sumar

1. Constituția României: art. 52; **2.** Codul de procedură civilă (NCPC): art. 29, art. 30, art. 32, art. 33, art. 36, art. 37, art. 40, art. 56, art. 57; **3.** Decretul-Lege nr. 118/1990: art. 10; **4.** Legea nr. 50/1991: art. 12; **5.** Legea nr. 61/1993: art. 9; **6.** Legea nr. 33/1994: art. 20; **7.** Legea nr. 44/1994: art. 20; **8.** Ordonanța Guvernului nr. 68/1994: art. 19; **9.** Legea nr. 36/1995: art. 75; **10.** Legea nr. 107/1996: art. 60; **11.** Legea nr. 111/1996: art. 54; **12.** Legea nr. 213/1998: art. 8, art. 23; **13.** Legea nr. 188/1999: art. 80, art. 85, art. 106, art. 109; **14.** Legea nr. 182/2000: art. 21; **15.** Ordonanța Guvernului nr. 26/2000: art. 44; **16.** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000: art. 3; **17.** Ordonanța Guvernului nr. 2/2000: art. 35; **18.** Ordonanța Guvernului nr. 66/2000: art. 34; **19.** Legea nr. 215/2001: art. 46, art. 69; **20.** Legea nr. 101/2006: art. 8; **21.** Ordonanța Guvernului nr. 41/2003: art. 21; **22.** Codul de procedură fiscală adoptat prin O.G. nr. 92/2003: art. 218; **23.** Legea nr. 248/2005: art. 21; **24.** Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005: art. 18; **25.** Legea nr. 192/2006: art. 41; **26.** Legea nr. 101/2016: art. 1, art. 2, art. 32.

♦ **Extrase**

1. Constituția României (republicată în M. Of. nr. 767 din 31 octombrie 2003)

~ art. 52. Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului şi repararea pagubei.

(2) Condițiile şi limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

(3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii şi nu înlătură răspunderea magistraților care şi-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

2. Codul de procedură civilă (republicat în M. Of. nr. 247 din 10 aprilie 2015)

~ art. 29. Noțiune

Acțiunea civilă este ansamblul mijloacelor procesuale prevăzute de lege pentru protecția dreptului subiectiv pretins de către una dintre părți sau a unei alte situații juridice, precum şi pentru asigurarea apărării părților în proces.

~ art. 30. Cereri în justiție

(1) Oricine are o pretenție împotriva unei alte persoane ori urmăreşte soluționarea în justiție a unei situații juridice are dreptul să facă o cerere înaintea instanței competente.

(2) Cererile în justiție sunt principale, accesorii, adiționale şi incidentale.

(3) Cererea principală este cererea introductivă de instanță. Ea poate cuprinde atât capete de cerere principale, cât şi capete de cerere accesorii.

(4) Cererile accesorii sunt acele cereri a căror soluționare depinde de soluția dată unui capăt de cerere principal.

(5) Constituie cerere adițională acea cerere prin care o parte modifică pretențiile sale anterioare.

(6) Cererile incidentale sunt cele formulate în cadrul unui proces aflat în curs de desfăşurare.

~ art. 32. Condiții de exercitare e acțiunii civile

(1) Orice cerere poate fi formulată şi susținută numai dacă autorul acesteia:

a) are capacitate procesuală, în condițiile legii;